

'Leuke hobby maar ook een slangenkuil'

Docenten in de politiek

Docenten die werken in de gemeentepolitiek houden in de klas hun politieke voorkeur op de achtergrond. "In discussies verwoord ik ook tegengestelde standpunten."

Het was D66-Kamerlid Paul van Meenen die Susannah Herman (44) aanraadde de politiek in te gaan. "Het Gymnasium Novum in Voorburg waar ik als docent klassieke talen werk, zat in 2006 in een fusieproces", vertelt Herman. "Paul was voorzitter van het college van bestuur, ik was lid van de medezeggenschapsraad en in die hoedanigheden stonden we regelmatig tegenover elkaar. Ik weet nog goed dat hij tegen me zei: 'Je moet de politiek in voor D66, dan heb ik een keer voordeel van jouw kritische houding.' Ja, ik was lastig, maar dat hoort een mr-lid te zijn, toch?" Uiteindelijk duurde het nog tot 2012 tot Herman Van Meenens advies opvolgde. Dat kwam doordat Hermans vriend, afdelingssecretaris van D66 in Leiden, vond dat Herman vaak 'D66-praat' uitsloeg en daarmee heel goed bij de partij paste. "Ik vind het belangrijk dat iedereen zich in deze samenleving kan ontwikkelen tot wie hij of zij wil zijn, en daar wil ik me voor

inzetten", zegt zij. Herman kwam op de lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2014 en werd gekozen. Intussen is ze bezig met haar tweede termijn in de gemeenteraad van Leiden en vicevoorzitter van de fractie.

Ook Numan Yilmaz (32), docent burgerschap bij Roc Amsterdam, liet zich overhalen door een Kamerlid. "Ik ben altijd al geïnteresseerd geweest in politiek en ontmoette zo'n drie jaar geleden Tunahan Kuzu die voor Denk op verkiezingscampagne was in Amsterdam-West. Hij vroeg of ik me kandidaat wilde stellen voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2018. Ik kwam door de voorselectie en kreeg plek vijf op de Denk-lijst. Met voorkeurstemmen ben ik uiteindelijk in de gemeenteraad gekozen waar ik nu anderhalf jaar raadswerk doe."

Dat Rob Molenkamp (52), docent maatschappijleer bij het Vathorstcollege in Amersfoort, in de politiek terecht kwam, lag in de lijn der verwachting. Molenkamp

groeide op in een 'links-katholiek' gezin waar aan de keukentafel fel gediscussieerd werd over allerlei maatschappelijke thema's. "Rechtvaardigheid, ethiek en moraliteit kreeg ik met de paplepel ingegoten." Hij stond in 2002 aan de wieg van de afdeling SP in Amersfoort, maar had destijds geen ambitie voor een carrière in de gemeentepolitiek. Dat veranderde in 2012 toen hij, nadat hij een tijd geveld was geweest door de ziekte van Lyme, weer meer omhanden wilde hebben. Hij werkte eerst bij het wetenschappelijk bureau van de SP, stelde zich twee jaar later

verkiezbaar voor de gemeenteraadsverkiezingen en kwam in de raad. Intussen is hij bezig met zijn tweede termijn maar sinds afgelopen zomer niet meer voor de SP. "Ik heb me de laatste jaren heel erg gericht op natuur en daardoor ben ik wat vervreemd geraakt van de SP die zich vooral hard maakt voor sociale woningbouw en gezondheidszorg. Een half jaar geleden heb ik besloten om als eenmansfractie verder te gaan in de raad. Tegelijk ben ik bezig met het opzetten van een nieuwe partij, met natuur als speerpunt, waarmee we in 2022 willen ►

Susannah Herman (44), docent klassieke talen op *Gymnasium Novum in Voorburg* en vicevoorzitter van de fractie van D66. "Ja, ik was lastig, maar dat hoort een mr-lid te zijn, toch?"

Rob Molenkamp (52) is docent maatschappijleer op het Vathorstcollege in Amersfoort. In de gemeenteraad van die stad vormt hij een eenmansfractie: “Ik neem mijn leerlingen regelmatig mee naar de raadszaal.”

meedoen aan de gemeenteraadsverkiezingen.” Herman, Yilmaz en Molenkamp zitten niet zozeer in de gemeentepolitiek om zich hard te maken voor het onderwijs. “Op lokaal niveau wordt er niet zo gek veel besloten over onderwijs, vooral de kosten van onderwijsgebouwen passeren in raadsvergaderingen de revue,” zegt Herman. “En als we het dan eens inhoudelijk over onderwijs hebben, dan gaat het over lespakketten die we wel of niet de klassen ingooien. Maar als ik ergens een hekel aan heb, dan zijn het lespakketten. Docenten zijn heel goed in staat om zelf onderwijs te maken.” Herman heeft onderwijs zelfs niet in haar portefeuille, Yilmaz wel. De Denk-politicus dient op onderwijsvlak ook nog weleens een motie in. “Zoals om het lerarentekort te bestrijden en om de doorstroom van mbo’ers van niveau 2 naar niveau 4 te evalueren. Als die moties worden aangenomen of toegezegd, dan geniet ik daar wel van. Daar doe ik dit werk voor. Vroeger besloten we een vergadering op school vaak met: ‘tja, daar gaat de politiek over’. Nu hoeft het daar niet op te houden, want ik kan voor Denk een motie indienen in de gemeenteraad, of zelfs in de Tweede Kamer als ik het via de landelijke fractie speel. Wat dat betreft gaat er echt een wereld voor ons open.” Het Vathorst College is

blij met zijn dubbelrol, zo vertelt Molenkamp. “Onze directie vindt het belangrijk dat docenten ook actief zijn in het werkveld, omdat je dan de maatschappij en de praktijk de klas inbrengt. Dus met kunstdocenten die ook kunstenaar zijn, met muziekdocenten die muzikant zijn en met docenten maatschappijleer die in de gemeentepolitiek zitten.” Dat heeft voordelen, want door zijn contacten kan Molenkamp zijn leerlingen voor projecten en profielwerkstukken heel makkelijk in contact brengen met burgemeester, wethouders en andere raadsleden. “En ik neem mijn leerlingen regelmatig mee naar de raadszaal in Amersfoort waar we dan ook debatten organiseren.” Heb je als politicus weleens de neiging je politieke voorkeur te ventileren in de klas? Geen van drieën zegt dat te doen. Yilmaz: “Het is zelfs zo dat mijn studenten geregeld heel erg verbaasd zijn als ze mij op de Amsterdamse zender AT5 zien als vertegenwoordiger van Denk. Ik laat in mijn werk op school niet mijn politieke voorkeur doorlinken. Als ze om mijn mening vragen, geef ik die wel. Alhoewel ik bij sommige gespreksonderwerpen in de klas ook de advocaat van de duivel speel. Zo komt de zwartepietendiscussie weleens aan bod. Veel studenten bij ons op het roc hebben een niet-Westerse achtergrond en

90 procent is tegen zwartepiet. In discussies verwoord ik dan ook tegengestelde standpunten en dan gebeurt er echt wat, studenten krijgen dan meer begrip voor die meningen.” Ook Herman (D66) geeft geen stemadviezen in de klas. “Alhoewel ik heel graag eens een melding achter mijn naam zou willen hebben bij het meldpunt indoctrinatie dat Forum van Democratie sinds maart 2019 heeft,” zegt ze schertsend. Ook de andere twee politici-docenten vinden dat meldpunt laakbaar. Yilmaz: “Zo’n initiatief getuigt van wantrouwen voor onze beroepsgroep, van mensen in een hokje stoppen. Ik geloof echt niet dat er docenten zijn die erop uit zijn leerlingen te brainwashen.” Molenkamp typeert het als stemmingmakerij. “Ik daag Baudet (politiek leider van FvD, red.) uit om nu maar eens met een lijst met namen van scholen te komen, want het bestaat gewoon niet. Op mijn school in elk geval niet.” Herman heeft wel een idee waar het vandaan komt. “Onderwijs gaat uit van de maakbare mens en dat is een ‘linksig’ principe, en trekt dus mensen die dat onderschrijven. Maar dat wil niet zeggen dat er sprake is van een links complot.” De combinatie van beide beroepen is een pit-

tige. Zowel Molenkamp als Herman staat parttime voor de klas, maar Yilmaz werkt fulltime bij het ROC Amsterdam. Voor een deel van zijn aanstelling begeleidt hij studenten die door hun achtergrond of ervaringen kwetsbaar zijn. Dat werk kan hij in de stille uurtjes plannen, zodat hij op woensdag vrijgeroosterd kan worden om bijvoorbeeld raadsvergaderingen bij te wonen. “Toch is het wel zwaar hoor, vooral als raadsvergaderingen tot één uur ’s nachts doorgaan. De volgende ochtend moet ik weer om half negen voor de klas staan.” Ook Molenkamp heeft een druk leven. Hij combineerde het ooit ook nog met een deeltijdopleiding ecologie. “Maar toen had ik echt te veel petten op, zeker in combinatie met een gezin dat ook aandacht verdient. Dus met die studie ben ik gestopt, met pijn in het hart trouwens.” Een volledige baan in de politiek, bijvoorbeeld als wethouder, ambieert hij niet. “Het is een leuke hobby maar ook een slangenkuil. Ik maak het liegen en bedriegen dagelijks mee en dat strookt totaal niet met mijn motto ‘een man, een man, een woord, een woord’. Dus nee, ik hoef geen wethouder te worden, maar als er één ding is dat ik heb geleerd is dat je nooit nooit moet zeggen.” ■

Numan Yilmaz (32), docent burgerschap op het Roc van Amsterdam en lid van de gemeenteraad van Amsterdam voor Denk: “Ik geniet ervan als moties worden aangenomen.”

